

wymagania na poszczególne oceny

fizyka klasa 7c

TEMAT LEKCJI	Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Drgania					
Oczami fizyki	wyodrębnia z rysunków schematycznych lub blokowych informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu; zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką.	wyodrębnia z tekstów i tabel informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu; przeprowadza wybrane obserwacje i pomiary na podstawie ich opisów; posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej.	wyodrębnia z diagramów i wykresów informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu; przeprowadza wybrane doświadczenia na podstawie ich opisów; zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności pomiarowej.	ilustruje kluczowe informacje w różnych postaciach;	wymienia cechy oraz etapy metody naukowej.
Otoczający nas świat	zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką; rozróżnia i podaje nazwy trzech stanów skupienia; posługuje się pojęciem masy oraz jej jednostkami.	przelicza wielokrotności i podwielokrotności jednostek (centy-, kilo-); posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej.	zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności pomiarowej;	przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących.	przelicza wielokrotności i podwielokrotności jednostek (mikro-, mega-).
Oddziaływanie – co to znaczy?	wyodrębnia zjawisko z kontekstu; rozpoznaje oddziaływanie na podstawie jego skutków (grawitacyjne, sprężyste, magnetyczne, elektryczne).	wyodrębnia zjawisko z kontekstu i podaje jego nazwę; wymienia przykłady praktycznego wykorzystania oddziaływań grawitacyjnego i sprężystego.	wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla przebiegu zjawiska;	rozdziela oddziaływania na odległość i bezpośrednie.	wymienia przykłady praktycznego wykorzystania oddziaływań magnetycznego i elektrycznego.
Siły wokół nas	opisuje przebieg doświadczenia lub pokazu; stosuje pojęcie siły jako	wyróżnia kluczowe kroki i sposób postępowania podczas doświadczenia lub	wskazuje rolę użytych podczas doświadczenia lub pokazu przyrządów.	podaje przykłady siły sprężystości w różnych sytuacjach praktycznych;	przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej

	wielkości opisującej oddziaływanie na ciało; rozpoznaje i podaje nazwy sił: ciężkości, nacisku, oporów ruchu; posługuje się pojęciem siły ciężkości.	pokazu; wskazuje wartość, kierunek i zwrot wektora siły; posługuje się jednostką siły; podaje przykłady sił ciężkości, nacisku i oporów ruchu w różnych sytuacjach praktycznych; stosuje do obliczeń związek między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem ziemskim; wyznacza wartość siły za pomocą siłomierza albo wagi analogowej lub cyfrowej.		.	liczby cyfr znaczących
Więcej niż jedna siła	wyznacza siłę wypadkową dla sił o jednakowych kierunkach.	rysuje siłę wypadkową dla sił o jednakowych kierunkach;	opisuje i rysuje siły, które się równoważą.	rysuje siłę wypadkową dla wielu sił o jednakowych kierunkach;	rysuje siłę wypadkową w przypadku dodawania dwóch sił o różnych kierunkach.
Wzajemność oddziaływań	opisuje wzajemne oddziaływanie ciał; przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas wykonywania obserwacji, pomiarów i doświadczeń.	opisuje wzajemne oddziaływanie ciał z wykorzystaniem trzeciej zasady dynamiki; ilustruje doświadczalnie trzecią zasadę dynamiki.	wskazuje i podaje nazwy sił wzajemnego oddziaływania.	podaje nazwy sił akcji i reakcji oraz wskazuje na arbitralność wyboru tych określeń;	posługuje się pojęciem siły nośnej.
Właściwości materii					
Ciecze i gazy (F)	opisuje zjawisko napięcia powierzchniowego	opisuje formowanie się kropli	doświadczalnie demonstruje zjawisko napięcia powierzchniowego	posługuje się pojęciem ściśliwości do opisu właściwości cieczy i gazów; opisuje lepkość jako właściwość materii będąca konsekwencją sił spójności;	wymienia cechy powierzchni hydrofobowej i powierzchni hydrofilowej.

Gęstość materii	posługuje się pojęciami masy i gęstości oraz ich jednostkami.	analizuje różnice gęstości substancji w różnych stanach skupienia wynikające z budowy mikroskopowej ciał stałych, cieczy i gazów.	stosuje do obliczeń związek gęstości z masą i objętością.	rozdziela pojęcia lepkości i gęstości;	przelicza jednostki gęstości.
Wyznaczanie gęstości	posługuje się pojęciami masy i gęstości oraz ich jednostkami; zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką; przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas wykonywania obserwacji, pomiarów i doświadczeń.	analizuje różnice gęstości substancji w różnych stanach skupienia wynikające z budowy mikroskopowej ciał stałych, cieczy i gazów; zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności pomiarowej.	doświadczalnie wyznacza gęstość substancji, z jakiej wykonany jest przedmiot o regularnym kształcie, za pomocą wagi i przymiaru; przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących.	doświadczalnie wyznacza gęstość substancji, z jakiej wykonany jest przedmiot o nieregularnym kształcie, za pomocą wagi, cieczy i cylindra miarowego;	oblicza i zapisuje niepewność wyznaczenia gęstości.
Siła parcia i ciśnienie	posługuje się pojęciem siły parcia w cieczech i gazach; przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas wykonywania obserwacji, pomiarów i doświadczeń.	posługuje się pojęciem ciśnienia w cieczech i gazach wraz z jego jednostką; posługuje się pojęciem ciśnienia atmosferycznego; przelicza wielokrotności i podwielokrotności jednostek (hekto-).	stosuje do obliczeń związek między siłą parcia a ciśnieniem;	doświadczalnie demonstruje istnienie ciśnienia atmosferycznego.	podaje nazwy przyrządów do pomiaru ciśnienia.
Ciśnienie a pole powierzchni	posługuje się pojęciem siły parcia oraz pojęciem ciśnienia w cieczech i gazach wraz z jego jednostką.	posługuje się pojęciem ciśnienia atmosferycznego;	stosuje do obliczeń związek między siłą parcia a ciśnieniem.	przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących.	stosuje różne jednostki ciśnienia, inne niż podstawowa (mmHg, bar, atm).
Ciśnienie hydrostatyczne	przepracowuje zasady bezpieczeństwa podczas wykonywania obserwacji, pomiarów i doświadczeń;	stosuje do obliczeń związek między siłą parcia a ciśnieniem; stosuje do obliczeń związek	doświadczalnie demonstruje zależność ciśnienia hydrostatycznego od wysokości słupa cieczy;	wskazuje, że wzrost ciśnienia zewnętrznego powoduje jednakowy przyrost ciśnienia w całej	wymienia przykłady naczyń połączonych.

	posługuje się prawem Pascala.	między ciśnieniem hydrostatycznym a wysokością słupa cieczy i jej gęstością.		objętości cieczy lub gazu.	
Siła wyporu. Pływanie ciał	opisuje warunki pływania ciał na podstawie analizy ich gęstości.	wskazuje, że wzrost ciśnienia zewnętrznego powoduje jednakowy przyrost ciśnienia w całej objętości cieczy lub gazu; posługuje się pojęciem siły wyporu.	posługuje się prawem Archimedesesa; demonstruje prawo Archimedesesa, wyznacza wartość siły wyporu; przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących.	wyznacza gęstość cieczy lub ciał stałych na podstawie warunków pływania.	analizuje siły działające na ciała zanurzone w cieczach lub gazach; analizuje warunek pływania ciał;
Ruch					
Czas i droga	wyróżnia pojęcie toru;	przelicza jednostki czasu (sekunda, minuta, godzina).	wyróżnia pojęcia drogi.	rozdziela ruch prostoliniowy i ruch krzywoliniowy.	oblicza zmianę wielkości fizycznej i posługuje się symbolem Δ .
Względność ruchu	wskazuje przykłady względności ruchu.	opisuje przykłady względności ruchu.	opisuje układ odniesienia.	rozdziela układy odniesienia jedno i dwuwymiarowe.	rozdziela układy odniesienia trójwymiarowe.
Rodzaje ruchu. Prędkość ciała	posługuje się pojęciem prędkości do opisu ruchu prostoliniowego.	nazywa ruchem jednostajnym ruch, w którym prędkość jest stała. oblicza wartość prędkości.	stosuje do obliczeń związek prędkości z drogą i czasem, w którym została przebyta;	nazywa ruchem jednostajnym ruch, w którym droga przebyta w jednostkowych przedziałach czasu jest stała.	przelicza jednostki prędkości.
Wyznaczanie prędkości	przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas wykonywania obserwacji, pomiarów i doświadczeń.	doświadczalnie wyznacza prędkość z pomiaru czasu i drogi z użyciem przyrządów analogowych lub cyfrowych;	doświadczalnie wyznacza prędkość z pomiaru czasu i drogi z użyciem oprogramowania do pomiarów na obrazach wideo.	stosuje do obliczeń związek prędkości z drogą i czasem, w którym została przebyta.	posługuje się pojęciem prędkości chwilowej i prędkości średniej.
Pierwsza zasada dynamiki. Siły oporu ruchu	posługuje się pojęciem prędkości do opisu ruchu prostoliniowego;	stosuje do obliczeń związek prędkości z drogą i czasem, w którym została przebyta;	przelicza jednostki prędkości.	stosuje pojęcie bezwładności;	opisuje związek między kształtem i prędkością poruszającego się ciała a

	rozpoznaje i podaje nazwy sił: ciężkości, nacisku, oporów ruchu oraz podaje ich przykłady w różnych sytuacjach praktycznych.	analizuje zachowanie się ciał na podstawie pierwszej zasady dynamiki; doświadczalnie ilustruje pierwszą zasadę dynamiki.			oporem ruchu w ośrodku.
Tworzenie wykresów ruchu	rozpoznaje zależność rosnącą bądź malejącą na podstawie danych z tabeli lub na podstawie wykresu.	wyznacza wartość prędkości i drogę z wykresów zależności prędkości i drogi od czasu dla ruchu prostoliniowego odcinkami jednostajnego.	Analizuje wykresy zależności prędkości i drogi od czasu dla ruchu prostoliniowego odcinkami jednostajnego na podstawie podanych informacji.	rysuje wykresy zależności prędkości i drogi od czasu dla ruchu prostoliniowego odcinkami jednostajnego na podstawie podanych informacji.	oblicza drogę jako pole pod wykresem zależności prędkości od czasu.
Czas i droga	wyróżnia pojęcie toru; przelicza jednostki czasu (sekunda, minuta, godzina).	wyróżnia pojęcia drogi.	rozdziela ruch prostoliniowy i ruch krzywoliniowy.	opisuje ruch prostoliniowy i ruch krzywoliniowy.	oblicza zmianę wielkości fizycznej i posługuje się symbolem Δ .

Dynamika

Ruch przyspieszony	nazywa ruchem przyspieszonym ruch, w którym wartość prędkości rośnie.	nazywa ruchem jednostajnie przyspieszonym ruch, w którym wartość prędkości rośnie w jednostkowych przedziałach czasu o tę samą wartość; posługuje się pojęciem przyspieszenia do opisu ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego.	na podstawie danych liczbowych przedstawionych w formie tekstu lub tabeli wyznacza wartość przyspieszenia w ruchu przyspieszonym wraz z jednostką;	stosuje do obliczeń związek przyspieszenia ze zmianą prędkości i czasem, w którym ta zmiana nastąpiła.	wyznacza zmianę prędkości i przyspieszenie z wykresów zależności prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie zmiennego
Ruch opóźniony	nazywa ruchem opóźnionym ruch, w którym wartość prędkości maleje.	nazywa ruchem jednostajnie opóźnionym ruch, w którym wartość prędkości maleje w jednostkowych przedziałach czasu o tę samą wartość; posługuje się pojęciem przyspieszenia do opisu ruchu prostoliniowego	na podstawie danych liczbowych przedstawionych w formie tekstu lub tabeli wyznacza wartość przyspieszenia w ruchu opóźnionym wraz z jednostką; stosuje do obliczeń związek	wyznacza zmianę prędkości z wykresów zależności prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie zmiennego .	wyznacza przyspieszenie z wykresów zależności prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie zmiennego

		jednostajnie opóźnionego.	przyspieszenia ze zmianą prędkości i czasem, w którym ta zmiana nastąpiła.		
Siła tarcia i ruch	rozpoznaje i podaje nazwy sił oporów ruchu, podaje ich przykłady w różnych sytuacjach praktycznych.	wyznacza i rysuje siłę wypadkową dla sił o jednakowych kierunkach;	opisuje i rysuje siły, które się równoważą.	rozpoznaje rodzaj ruchu na podstawie analizy sił.	rozdziela siłę tarcia statycznego i siłę tarcia dynamicznego.
Druga zasada dynamiki	posługuje się pojęciem masy i wyjaśnia jej związek z bezwładnością ciała;	analizuje zachowanie się ciał na podstawie drugiej zasady dynamiki. doświadczalnie demonstruje drugą zasadę dynamiki.	stosuje do obliczeń związek między siłą i masą a przyspieszeniem;	przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących.	stosuje pojęcie bezwładności do opisu zachowania ciał w sytuacjach praktycznych.
Wykresy ruchu jednostajnie zmiennego	rozpoznaje zależność rosnącą bądź malejącą na podstawie danych z tabeli lub na podstawie wykresu.	wyodrębnia z tekstów, tabel, diagramów lub wykresów informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu; wyznacza zmianę prędkości i przyspieszenie z wykresów zależności prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie zmiennego.	przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących; rysuje wykresy zależności prędkości i drogi od czasu dla ruchu prostoliniowego odcinkami jednostajnego lub jednostajnie zmiennego na podstawie podanych informacji;	ilustruje wyniki obliczeń w różnych postaciach.	oblicza drogę jako pole pod wykresem zależności prędkości od czasu.
Rozwiązywanie zadań	wyodrębnia zjawisko z kontekstu i podaje jego nazwę.	wyodrębnia z tekstów, tabel, diagramów lub wykresów informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu; wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla przebiegu zjawiska.	przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących;	ilustruje wyniki obliczeń w różnych postaciach.	opisuje etapy modelowania numerycznego.

Praca i energia

Praca mechaniczna i zmiana energii	posługuje się pojęciem pracy mechanicznej wraz z jej jednostką; posługuje się pojęciem energii mechanicznej.	stosuje do obliczeń związek pracy z siłą i drogą, na jakiej została wykonana.	opisuje wykonaną pracę jako zmianę energii; przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących.	rozdziela pracę wykonaną przez ciało i pracę wykonaną nad ciałem;	oblicza pracę z wykresu zależności siły działającej na ciało od jego przemieszczenia.
Energia kinetyczna i energia potencjalna	posługuje się pojęciem energii: kinetycznej, potencjalnej grawitacji i potencjalnej sprężystości.	opisuje wykonaną pracę jako zmianę energii.	Zna wzór do obliczenia energii potencjalnej grawitacji oraz energii kinetycznej;	oblicza zmianę energii potencjalnej grawitacji oblicza zmianę energii kinetycznej;	przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących.
Moc	posługuje się pojęciem mocy wraz z jej jednostką.	stosuje do obliczeń związek mocy z pracą i czasem, w którym została wykonana; przelicza wielokrotności i podwielokrotności jednostek (kilo-, mega-).	przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących.	doświadczalnie wyznacza moc;	stosuje różne jednostki mocy.
Spadek swobodny	nazywa ruchem zmiennym ruch, w którym wartość prędkości się zmienia.	opisuje spadek swobodny jako przykład ruchu jednostajnie przyspieszonego pod wpływem siły grawitacji;	wykorzystuje zasadę zachowania energii mechanicznej do opisu zjawisk.	wyznacza zmianę energii potencjalnej grawitacji oraz zmianę energii kinetycznej.	opisuje zasadę zachowania energii.
Zjawiska cieplne					
Wszystko ma temperaturę	posługuje się pojęciem temperatury.	rozpoznaje, że ciała o równej temperaturze pozostają w stanie równowagi termicznej.	Podaje przykłady ciał w stanie równowagi termicznej.	Wyjaśnia stan równowagi termicznej.	opisuje zasadę działania baterii termostatycznej.
Termometry i pomiar temperatury	posługuje się skalą temperatur Celsjusza;	posługuje się skalą temperatur Kelvina.	przelicza temperaturę w skali Celsjusza na	posługuje się pojęciem	przelicza temperaturę w skali Celsjusza na

	zapisuje wynik pomiaru temperatury wraz z jego jednostką.		temperaturę w skali Kelvina i odwrotnie.	temperatury odczuwalnej (jakościowo).	temperaturę w skali Fahrenheita i odwrotnie;
Energia wewnętrzna	wskazuje, że energię układu (energię wewnętrzną) można zmienić.	wskazuje, że energię układu (energię wewnętrzną) można zmienić przez wykonanie nad nim pracy lub przez przekazanie energii w postaci ciepła.	analizuje jakościowo związek między temperaturą a średnią energią kinetyczną (ruchu chaotycznego) cząsteczek;	demonstruje zjawiska, w których dostarczenie ciepła lub wykonanie pracy powoduje wzrost temperatury ciała.	wymienia przykłady sytuacji praktycznych, w których zmienia się energia wewnętrzna układu.
Stany skupienia a temperatura	rozdziela i podaje nazwy zmian stanu skupienia; demonstruje zjawisko topnienia.	demonstruje zjawiska wrzenia i skraplania.	analizuje zjawiska topnienia i wrzenia jako procesy, w których dostarczenie energii w postaci ciepła nie powoduje zmiany temperatury.	wskazuje przykłady ciał stałych, których cząsteczki nie tworzą uporządkowanej struktury;	opisuje procesy powstawania różnych osadów atmosferycznych (rosy, mgły, szadzi oraz szronu).
Energia podczas zmian stanu skupienia	rozdziela i podaje nazwy zmian stanu skupienia.	analizuje zjawiska topnienia i wrzenia	analizuje zjawiska topnienia i wrzenia jako procesy, w których dostarczenie energii w postaci ciepła nie powoduje zmiany temperatury.	posługuje się pojęciami ciepła topnienia i ciepła parowania	posługuje się pojęciami ciepła topnienia i ciepła parowania wraz z ich jednostkami.
Transport ciepła	opisuje zjawisko przewodnictwa cieplnego.	rozdziela materiały o różnym przewodnictwie; opisuje ruch gazów i cieczy w zjawisku konwekcji;	opisuje rolę izolacji cieplnej; doświadczalnie bada zjawisko przewodnictwa cieplnego.	określa, który z badanych materiałów jest lepszym przewodnikiem ciepła.	posługuje się pojęciem prądów konwekcyjnych i opisuje przykłady ich występowania.
Kinetyczno-molekularny model budowy materii	wyodrębnia zjawisko z kontekstu; opisuje przebieg doświadczenia lub pokazu.	przeprowadza wybrane obserwacje i pomiary na podstawie ich opisów.	analizuje właściwości substancji w różnych stanach skupienia wynikające z budowy mikroskopowej ciał stałych, cieczy i gazów.	wymienia cechy modelu fizycznego i jego zastosowanie;	wymienia założenia kinetyczno-molekularnego modelu budowy materii.

Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych ucznia:

Osiągnięcia edukacyjne ucznia są sprawdzane poprzez:

- odpowiedzi ustne – z 3 ostatnich tematów,
- kartkówki – nie muszą być zapowiadane przez nauczyciela z lekcji na lekcję (z 3 ostatnich tematów).
- sprawdziany – obejmujące 1 dział lub jego część, zapowiedziane z tygodniowym wyprzedzeniem,
- pracę na lekcji, aktywność w trakcie przeprowadzania doświadczeń, rozwiązywania zadań, wykonywania projektów,
- działalność pozalekcyjna – konkursy przedmiotowe, akcje ekologiczne, itp.

W przypadku nieobecności ucznia na sprawdzianie lub kartkówce powinien on napisać zaległą pracę w terminie ustalonym z nauczycielem.

Uczeń może zgłosić raz w półroczu „np.”, dotyczy ono również niezapowiedzianych kartkówek. Nieprzygotowanie należy zgłosić zaraz na początku lekcji.

Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana oceny klasyfikacyjnej - zgodne z zapisami w statucie szkoły.